

ter Skaarup forsøger at fordreje virkeligheden på, er lidt usmagelig.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Peter Skaarup, og så er der noget, der tyder på, at vi kan komme videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Må jeg lige minde hr. Kofod om, at Dansk Folkeparti netop har været med til at diskutere en finanslov, og der er vedtaget en finanslov, der betyder, at den danske ulandsbistand fortsat ligger på et verdensrekordniveau. Og selv hvis vi næste år overvejer, om der kan effektiviseres yderligere i den danske ulandsbistand, vil vi stadig væk ligge på et verdensrekordniveau. Det kan måske være, hvis vi skærer ned på nogle af de projekter, der ikke nødvendigvis er alt for gode, at vi så kommer ned på en andenplads eller en tredjaplads – måske.

Men det, vi diskuterer i EU-sammenhæng, er lande, der ligger på 0,2 pct. eller 0,3 pct. af deres bruttonationalindkomst. Der er det, hr. Jeppe Kofod rigtigt gør opmærksom på, at de er måske på vej til at stige til 0,35 pct. eller 0,4 pct. af deres bruttonationalindkomst. Men Danmark ligger stadig væk på over det dobbelte niveau, og hr. Jeppe Kofod, der kritiserer USA's præsident George Bush, må da så glæde sig over, at USA nu begynder at overveje, om der måske effektivt kan gøres gavn med ulandsbistand. Det har vi ikke hørt ret meget om her under debatten.

Men det, der er grundlæggende, er, at jeg synes, hr. Jeppe Kofod prøver at grave nogle grøfter, som egentlig ikke er der.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Helle Sjelle som ordfører.

Helle Sjelle (KF):

I Det Konservative Folkeparti prioriterer vi bæredygtig udvikling højt. Vi mener, det er vigtigt, at de kommende generationer overalt i verden gør økonomiske og sociale fremskridt, samtidig med at naturen tilgodeses gennem miljømæssig bevarelse og forbedringer.

En sådan bæredygtig udvikling kræver et globalt samarbejde om globale løsninger. Danmark må gå aktivt og helhjertet ind i det arbejde. Vi har alle et medansvar for, at vi får en bedre verden.

Derfor er det også med tilfredshed, vi noterer os statsministerens positive tilkendegivelse af, at

regeringen er stærkt optaget af at sikre et godt resultat og en global aftale i Johannesburg i september.

Det er imidlertid vigtigt for os Konservative at tilkendegive nogle klare prioriteter i forhold til den bæredygtige udvikling. Vi oplever, at der i høj grad er sat lighedstegn mellem miljø og bæredygtig udvikling. Det er et vigtigt mål, men det er bare ikke nok. Vi ønsker at sikre, at der i lige så høj grad lægges vægt på økonomiske og sociale forbedringer af levevilkårene i verdens fattigste lande.

Miljøet står som regel ikke øverst på listen over de problemer, udviklingslandene opstiller som de største, selv om de spiller en stor rolle for dem. Ulandenes centrale problemer er oftest betinget af sult og undertrykkelse, fattigdom og manglende vækst. En løsning af de tre forhold er lige så vigtig som miljøproblemer.

Vi kan ikke forvente, at fattige lande med et ustabil styre og en deprimerende samfundsindretning magter at gå aktivt ind i miljøforbedringer, før deres økonomiske og sociale vilkår er tålelige. Vi kan ikke forvente, at mennesker, som ikke ved, om de har føde nok til vinterhalvåret, dyrker deres jord økologisk, at syge mennesker, der ikke kan få lægehjælp, bekymrer sig om CO₂-udslippet, at mennesker, der lever i et brutalt og retsløst diktatur, går på gaden og demonstrerer mod regeringens energipolitik.

Med andre ord giver det ikke mening at tale om bæredygtig udvikling, uden at vi arbejder for, at de basale sociale, økonomiske og retsstatslige forhold er rimelige. En miljømæssigt bæredygtig produktion i tredjeverdenslande kan således kun affødes af vækst og velfærd. Derfor må en bæredygtig udvikling ikke udvikle sig til at blive en spændetrøje af f.eks. miljøkrav for lande, som lider under sult og fattigdom. Vækst og velfærd er efter vores opfattelse forudsætningen for bæredygtighed, for miljø koster også penge. Vi skal derfor sikre fri- og samhandel med tredjeverdenslande.

Der blev taget et stort skridt i den rigtige retning med WTO's handelsrunde i Doha, hvor udviklingslandene deltog aktivt i formuleringen af de internationale spilleregler for frihandel. Frihandel kombineret med internationale spilleregler er vejen til mere sundhed, rigdom og social velfærd, men frihandel kan kun gennemføres, hvis der er en klar politisk vilje til det, og den kan ikke tages for givet.